

■ فروش اینترنتی داروهای سقط جنین!

سلیمان حیدری، مدیرکل مرکز نظارت و اعتباربخشی به ایسنا گفت: متأسفانه داروهای سقط جنین از طریق سایت‌های اینترنتی و فضای مجازی پخش می‌شود. وی افزود: برخی مسئولان هم فقط نگرش افزایش شغل داشته‌اند و توزیع دارو از طریق اینترنت را به عنوان شغل حساب می‌کنند.

■ نخبگان رتبه‌بندی می‌شوند

ناصر باقری مقدم، قائم مقام بنیاد ملی نخبگان به ایسنا گفت: در شیوه جدید شناسایی نخبگان علاوه بر معیارهای احراز نخبگی گذشته، به رویکردهای حل مسائل نخبگان نیز توجه کردیم و نخبگانی که بیشترین اثرگذاری را از طریق حل مسئله داشته باشند، امتیازات و رتبه بالاتری را دریافت خواهند کرد.

■ خسارت ۴۰ هزار میلیاردی دخانیات به نظام سلامت

به گزارش مهر، سیدمرتضی خاتمی، نایب رئیس کمیسیون بهداشت مجلس گفت: متأسفانه معمولاً برای درمان بیماری‌های ناشی از مصرف دخانیات هیچ اعتباری پیش‌بینی نشده در حالی که براساس برخی گزارش‌ها مصرف دخانیات سالانه حدود ۳۰ تا ۴۰ هزار میلیارد تومان هزینه به نظام سلامت تحمیل می‌کند.

■ زنگ خطری جدی برای حوزه بهداشت و درمان

به گزارش مهر، معین‌الدین سعیدی، عضو کمیسیون بهداشت مجلس با انتقاد از بی‌توجهی مسئولان به وضعیت دارو، گفت: رئیس کمیسیون بهداشت مطرح کرده منابع پیش‌بینی شده برای دارو برای چهار تا پنج ماه جوابگو است و این زنگ خطری جدی برای حوزه درمان خواهد بود.

وجود ۱۲۰ هزار کودک کار در کشور

محمدرضا حیدرهابی سرپرست دفتر امور آسیب‌دیدگان اجتماعی سازمان بهزیستی به ایسنا گفت: براساس آخرین پیش‌بینی‌ها در مجموع حدود ۱۲۰ هزار کودک کار در کشور وجود دارد. به گفته وی، در سال گذشته، ۱۴ هزار و ۵۰۰ کودک خیابانی شناسایی شدند که حدود ۱۰ هزار و ۵۰۰ نفر از آن‌ها از خدمات سازمان بهزیستی استفاده کردند و بقیه تمایلی برای دریافت این خدمات نداشتند.

هلنا کعبی
مدیرکل دفتر بایش سازمان حفاظت محیط زیست

دخیل و خرچ سازمان محیط زیست همخوانی ندارد و بودجه سال گذشته هم روی خوشی به این سازمان نشان نداده است

نزدیک به ۳ هزار واحد صنعتی آلاینده در کشور وجود دارد

محمود مصدق!

آلودگی‌های زیست محیطی در ایران بالاست و از سوی دیگر، سازمان حفاظت محیط زیست برای مقابله با این وضعیت همواره لنگ بودجه بوده به‌طوری‌که بودجه سازمان محیط زیست از کل بودجه عمومی در سال گذشته ۳ هزار و ۷۱۳ میلیارد تومان بوده و این رقم یا سهم این موضوع در لایحه بودجه پیشنهادی سال ۱۴۰۲ یا ۰٫۲ درصد افزایش همراه بوده که با توجه به رشد نرخ ارز و تورم به هیچ وجه پاسخگو نیازهای این سازمان برای انجام مأموریت بزرگی که طبق قانون اساسی کشور بر عهده دارد، نیست.

از این رو سازمان یاد شده از مدت‌ها پیش به هر دری می‌زند تا شاید بتواند منابع مالی‌اش را افزایش دهد و بهتر به وظایفش عمل کند. یکی از موضوعات موردنظر این سازمان برای این منظور موضوع ماده ۲۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده و دریافت سهمی از محل عوارض و جریمه‌های آلایندگی است.

به همین دلیل نیز سازمان حفاظت محیط زیست هنگام تدوین لایحه بودجه ۱۴۰۲ از سوی دولت، پیشنهاد اختصاص ۲۰ درصد عوارض آلایندگی هوا به صندوق ملی محیط زیست را داده بود که این درخواست اگرچه موافقت هیئت دولت را بدست آورد، اما هنگام بررسی لایحه یاد شده در اواخر بهمن سال گذشته از سوی کمیسیون تلفیق مجلس رد و حتی سهم محیط زیست از فهرست دریافت‌کنندگان عوارض آلایندگی هم حذف شد.

موضوعی که البته واکنش مسئولان سازمان حفاظت محیط زیست را به‌دنبال داشت تا جایی که داریوش گل‌علیزاده، رئیس مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم این سازمان درآمد بیشتر شهرداری‌ها را دلیل خارج کردن محیط زیست ازفهرست یاد شده عنوان کرده بود.

با این همه، پرسش این است چرا نباید سازمان حفاظت محیط زیست از ماده ۲۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده سهمی ببرد و مهم‌تر اینکه رد درخواست یاد شده آن هم در شرایطی که رئیس سازمان حفاظت محیط زیست انتظار داشته ۱۰ درصد عوارض دریافتی از محل ماده ۲۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده به صندوق ملی محیط زیست وارد شود، چه پیامدهایی خواهد داشت؟

■ نگاهی به یک سابقه

هلنا کعبی، مدیرکل دفتر پایش سازمان حفاظت محیط زیست در پاسخ به قدس

ابتدا گریزی به این ماجرا می‌زند و می‌گوید: درخواست سازمان این بود ۲۰ درصد سهم عوارض آلودگی را به محیط زیست بدهند تا برای صرف ماده ۵ اساس‌نامه صندوق ملی محیط زیست استفاده شود. براساس این ماده، سازمان حفاظت محیط زیست از محل عوارض آلایندگی برای اعطای وام -به صورت بلاعوض یا به عوض- به واحدهای صنعتی مختلف به‌منظور خرید تجهیزات جدید برای کاهش انتشار آلاینده‌ها استفاده می‌کند که یک‌بار در سال ۹۹ و در زمان شیوع کرونا، با موافقت مجلس شورای اسلامی با درخواست مشابه سازمان حفاظت محیط زیست این اتفاق افتاد. یعنی بخشی از پول عوارض آلایندگی را به صندوق ملی حفاظت محیط زیست دادند که همان سال سازوکاری برایش تعریف شد، به‌طوری‌که واحدهای صنعتی متقاضی که در محیط ایجاد آلودگی می‌کردند به سامانه سازمان درخواست می‌دادند و موضوع مورد بررسی کارشناسی قرار می‌گرفت و اگر اعطای وام از سوی سازمان می‌توانست به رفع آلودگی آن واحد کمک کند این کار انجام می‌شد که اتفاق خوبی بود. به همین خاطر سازمان امسال هم درخواست داد چنین اتفاقی بیفتد که این بار درخواست سازمان در مجلس رأی نیاورد.

■ چرا مجلس مخالف است؟

وی با اشاره به اینکه نمی‌داند مجلس به چه دلیل خاصی با درخواست یاد شده مخالفت کرده، می‌افزاید: در موضوع عوارض آلایندگی، کار شناسایی و تشخیص آلودگی با سازمان محیط زیست است؛ یعنی با یک نگاه پایشی

باید گفت همکاران ما باید برای بررسی میزان آلایندگی به واحدهای صنعتی مراجعه کنند به طوری که شاید برای این منظور مجبور باشند از یک دودکش به ارتفاع ۶۰ متر نمونه‌برداری کنند و... که گاهی حوادثی هم برایشان رخ می‌دهد، به هر حال این فرایند انجام و تشخیص آلودگی داده می‌شود و سپس اسم واحد صنعتی آلاینده در فهرست سازمان می‌آید. پس از آن طبق قانون مالیات بر ارزش افزوده ۳ تا ۵ درصد پولی که بابت عوارض آلودگی دریافت می‌شود به عنوان پاداش به پرسنل امور مالیاتی کشور داده می‌شود. اینجاست که ما بحث داریم. یعنی معتقدیم اگر قرار است پولی بابت آن داده شود باید حداقل درصدی از آن به سازمان محیط زیست برگردد تا ضمن اعطای وام به صنایع برای رفع آلایندگی آن‌ها، هزینه پایش‌های سازمان شود. چون همکاران ما در استان‌ها برای اینکه پایش آلودگی‌ها را انجام دهند به‌شدت برای تأمین خودرو، مواد شیمیایی و کالیبراسیون دستگاه‌هایشان در مضیقه هستند.

وی با اشاره به اینکه عوارض آلاینده‌ها به جیب وزارت کشور، بخشداری، بهیاری‌ها و شهرداری‌ها می‌رود، می‌گوید: این درحالی است که اولویت در دریافت عوارض باید سازمان محیط زیست باشد چون آسیب اصلی صنایع آلاینده به محیط زیست می‌رسد. در واقع عنوان پولی که از صنایع گرفته می‌شود، عوارض آلایندگی است اما در عمل بابت مسائل دیگری هزینه شده و برای کمک به وزارت کشور به‌منظور اداره شهرداری‌ها، بخشداری‌ها و دهیاری‌ها داده می‌شود. درحالی که می‌توانستند آن را برای اجرای قانون

هوای پاک، حفاظت خاک، تالاب‌ها یا اجرای قانون مدیریت پسماند اختصاص دهند. وی سپس به بحث پیامدهای رد درخواست سازمان محیط زیست از سوی مجلس می‌پردازد و می‌گوید: بر اساس ماده ۲۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده، واحدهایی که آلاینده هستند باید عوارض پرداخت کنند. البته عوارضی که قبلاً از واحدها گرفته می‌شد یک درصد بود اما بر اساس قانون جدید، واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی آلاینده که به تشخیص سازمان حفاظت محیط زیست، حدود مجاز و استانداردهای زیست محیطی را رعایت نمی‌کنند، در صورتی که در مهلت زمانی که توسط سازمان مزبور برای آن‌ها تعیین می‌شود، برای رفع آلایندگی خود اقدام نکنند، براساس معیارهایی مثل شدت، مدت، نوع و مکان آلایندگی با نرخ‌های نیم درصد، یک درصد و ۱٫۵ درصد، نسبت به فروش کالا یا خدمات، مشمول عوارض سبز می‌شوند.

وی در همین زمینه می‌افزاید: از صنایع آلاینده عوارض دریافت می‌شود تا هم برای احیای مناطقی که تحت تأثیر آلایندگی قرار گرفته‌اند کمکی شود و هم برای رفع آلایندگی واحدهای صنعتی هزینه شود. چون خیلی از صنایع آلاینده اگر پول داشته باشند می‌توانند منبع آلودگی‌شان را حذف کنند. اما اکنون چون چنین منبع مالی وجود ندارد، نمی‌توانند چنین کاری را انجام دهند. در واقع اگر پول عوارض آلایندگی به صندوق محیط زیست بیاید تا به صورت وام به صنایعی که آلاینده هستند پرداخت شود، آن‌ها می‌توانند اقدام به رفع آلایندگی واحد خود کنند اما اکنون که چنین امکانی را ندارند با این وضعیت همچنان شاهد تداوم آلودگی از سوی بسیاری از صنایع خواهیم بود.

■ میزان عوارض دریافتی

وی با اشاره به اینکه امور پشتیبانی سازمان حفاظت محیط زیست همچنان برای متقاعد کردن نمایندگان مجلس برای تخصیص سهمی از عوارض آلایندگی به صندوق ملی محیط زیست پیگیر موضوع است، تصریح می‌کند: البته جدا از این به مردم در خصوص آلودگی محیط زیستشان اطلاع‌رسانی می‌کنیم تا آن‌ها در جریان امور قرار گیرند، چون اگر مردم به خوبی از موضوعی اطلاع داشته باشند قطعاً مطالبه‌گر خوبی خواهند بود. پس تلاش ما این است از وضعیت محیط زیست کشور اطلاعات دقیقی به مردم بدهیم تا ان شاءالله بتوانیم از مطالبات مردمی در راستای اهداف سازمان و اهداف محیط زیست کشور استفاده کنیم.

■ خبرمشروح

چرا در کنترل سیلاب‌ها ناتوانیم؟

صدقی! یک عضو هیئت علمی دانشگاه با گرایش ژئومورفولوژی-علم شناسایی اشکال وناهمواری‌های زمین - در پاسخ به قدس درباره دلایل بالا بودن خسارت‌های وقوع سیلاب‌ها در ایران و اینکه چرا تاکنون درزمینه تهدیدات این بلای طبیعی به‌ویژه در بعضی از مناطق سیل خیز تهران مثل سولقان، امامزاده داوود و کن جز دادن هشدار به مردم کار خاصی نشده، گفت: کشور ما در کمربند پرفشار جنب حاره قرار گرفته که با خودش خشکسالی، ریزگرد و سیلاب به همراه می‌آورد؛ البته در کنار خشکسالی گاهی سیلاب هم وجود دارد، یعنی وقتی باران می‌بارد اگر توزیع و پراکنش آن متناسب نباشد مثلاً در منطقه‌ای که میانگین بارندگی‌اش ۲۵۰ میلیمتر است فرضاً ۲۰۰ میلیمتر در سه‌تاچهار روز ببارد آن‌هم در جایی که پوشش گیاهی نداشته و خاکش فقیر باشد، رودخانه‌ها به‌سرعت طغیان می‌کنند و سیلاب راه می‌افتد. درواقع طبیعت ایران سیلاب‌خیز است.

سیروس فخری با اشاره به اینکه مقابله با مخاطره سیلاب چندان پیچیده نیست، افزود: راهکارهای علمی در این زمینه زیاد است. برای مثال یک اقدام بسیار راهبردی این است اگر رودخانه‌ای حتی سال‌ها خشک بوده و یا دبی آن کم است، نباید در حريم آن ساخت‌وسازی صورت گیرد چون امکان بارش باران‌های زیاد در حد ۱۰۰ یا ۱۵۰ میلیمتر در مدت یک تا دو روز در کشور وجود دارد که نتیجه‌اش وقوع سیلاب است که نمونه‌های آن را همین چند سال اخیر در شیراز و منطقه امامزاده داوود وکن تهران دیدیم. فخری در همین زمینه توجه به شاخص‌های طبیعی از جمله اقلیم، ژئومورفولوژی و هیدرولوژیکی را هنگام مکان یابی برای ایجاد شهرهای جدید و یا توسعه فیزیکی شهرها بسیار مهم خواند و گفت: برای مثال در شیب بالای ۱۰ درجه نباید شهر ساخته شود. از سوی دیگر باید ضمن جلوگیری از فرسایش خاک در بالادست اقدامات آبخیزداری با ساخت سیل‌بند صورت گیرد. اما مشکل اینجاست راهکارهای علمی موردنظر در بحث کنترل سیلاب‌ها در کشور چندان از سوی مدیران مربوط مورد استفاده قرار نمی‌گیرد که نشان از ضعف مدیریت و نبود یک برنامه‌ریزی جامع در این حوزه است.

این استاد دانشگاه با اشاره به ضرورت تهیه نقشه پهنه‌بندی سیلاب‌ها و دایر کردن یک دفتر عملیات در استانداری‌ها در کشور اضافه کرد: در این صورت برنامه‌ریزی برای مقابله با این مخاطره طبیعی راحت‌تر و بهتر انجام می‌گیرد و خسارات ناشی از سیلاب‌ها به حداقل می‌رسد. ولی ما منتظریم حادثه یا بلای طبیعی رخ دهد و بعد به فکر چاره کار می‌افتیم، در حالی که در چرخه مدیریت بحران، موضوع پیشگیری خیلی مهم است. درواقع، نخستین گام، پیشگیری و بعد آمادگی و در خاتمه مقابله با بحران است. ولی ما نه پیشگیری می‌کنیم و نه آمادگی لازم برای بحران داریم و نکته جالب اینجاست که می‌خواهیم با بحران مقابله کنیم.خب طبیعتی است نتیجه نمی‌گیریم.

37088
پذیرش آگهی
سریع و راحت

مناقضه عمومی یک مرحله ای

شهرداری آلماجق

آگهی مناقضه

شرکت مهندسی آب و خاک قدس رضوی

شركت آب و فاضلاب استان خراسان رضوی در نظر دارد

ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقضه عمومی یک مرحله ای به شرح ذیل از طریق سامانه تدارکات الکترونیك دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه ، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیك دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقضه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقضه محقق

آب سرمایه است در مصرف آن صرفه جویی کنیم

«فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقضه عمومی»

سازند . تاریخ انتشار فراخوان در سامانه ۱۴۰۲/۰۱/۲۸ می باشد. اطلاعات و اسناد مناقضه عمومی پس از برگزاری فرایند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقضه گران ارسال خواهد شد.

ردیف
موضوع مناقضه
شماره فراخوان
مبلغ برآورد کار

۱
طرح آبرسانی مجتمع آزادوار شهرستان جغتای
۴۰۰۲۰۰۱۴۴۶۰۰۰۰۰۰۴
۱۵/۶۲۲/۸۵۰۶۲۰ ریال (پانزده میلیارد و ششصد و بیست و دو میلیون و هشتصد و پنجاه هزار و ششصد و بیست ریال)

مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : ساعت ۱۴ روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۰۴

مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی : ساعت ۱۴ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۱۸

هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقضه خواهد بود.

بدرین ائتلاف
وقت آگهی تون
رو سفارش بدید

فقط لازمه
به شماره همراه
0902 00 370 88

در یکی از شبکه های اجتماعی
درخواست آگهی تون رو بفرستید.